

Resolució 671/2025, de 15 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 122/2025

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament de la Presidència. Secretaria d'Administració i Funció Pública.

Informació reclamada: Diversa sobre permisos per deure inexcusable.

Sentit de la resolució: Pèrdua parcial / Desestimació parcial

Resum: La Secretaria d'Administració Pública del Departament de Presidència ha manifestat de forma clara que la informació concretament sol·licitada no existeix. Concretament afirma el següent: "Tal com es va manifestar en la Resolució de 13 de gener de 2025 de la Secretaria d'Administració i Funció Pública i en l'Informe de 20 de febrer de 2025 que es dirigia a la GAIP en relació amb la reclamació del Sr. XXX, en aquest punt, pel que fa al nombre d'alcaldes de municipis de Catalunya que són funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, de la Generalitat de Catalunya, ser alcalde d'un municipi no és una dada recollida al sistema d'informació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Aquesta no és una dada que quedi recollida en les tramitacions d'ATRI d'aquells permisos per deure inexcusable, ja que és un permís que poden sol·licitar tots els funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i no únicament un permís que puguin sol·licitar els càrrecs electes."

És clar doncs que l'òrgan reclamat ha fornit una resposta clara sobre la inexistència de la informació sol·licitada. Altrament, i amb caràcter general, convé recordar la doctrina de la GAIP pel que fa a la veracitat de la informació pública facilitada als reclamants (per totes, la Resolució 86/2023, de 2 de febrer). Segons aquesta Comissió, la veracitat és requerida per l'article 6.1.a LTAIPBG, als efectes de garantir la qualitat d'allò que es divulga en exercici de les obligacions de transparència o publicitat activa, ja que la veracitat és necessària per oferir la imatge real de l'organització i el funcionament de l'Administració. En canvi, als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), aquesta és essencialment definida a partir del fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Presidència. Funció Pública. Persona física. Electes. Deure inexcusable. Permisos. Notes informatives. ATRI. Reclamació contra inadmissió parcial. Pèrdua parcial. Desestimació parcial. Sense límits.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 23 de gener de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 122/2025, presentada per una persona física contra la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. En data 11 de desembre de 2024 la persona sol·licitant va presentar la sol·licitud d'accés a la informació pública amb codi de tràmit CXRDYYBL5, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29

de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014, del 29 de desembre), on la informació sol·licitada és la següent: “En virtut de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, sol·licito que se’m doni la següent informació: El nombre d’alcaldes de municipis de Catalunya que són funcionaris de la generalitat en qualsevol departament, com ensenyament, sanitat, agricultura, justícia, bombers, presidència, cultura, etc. i que gaudeixen del permís de deure inexcusable per atendre les seves obligacions derivades del càrrec públic que desenvolupen. Quin és el procediment que segueixen per fer la sol·licitud, a qui va dirigida, quin nombre d’hores fan, com les han de justificar i quines situacions donen dret al permís per deure inexcusable com a càrrec electe. Al mateix temps, els sol·licito que em facin arribar les notes informatives que la Direcció General de Funció Pública ha publicat per regular aquest permís.”.

3. La Reclamació presentada el 23 de gener de 2025 indica que l’Administració ha resolt la SAIP estimant-la expressament de forma parcial i inadmetent-la parcialment.
4. El 31 de gener de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació. Posteriorment, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l’Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 31 de gener de 2025 la GAIP comunica la Reclamació a l’òrgan reclamat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l’article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l’expedient de la sol·licitud d’informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. En data 21 de febrer l’òrgan reclamat fa arribar un informe a la GAIP amb el contingut extractat següent: “Antecedents: 1. En data 11 de desembre de 2024 el senyor XXXX, va presentar sol·licitud d’accés a informació pública, que es va registrar electrònicament al Departament de la Presidència amb codi de tràmit CXRDYYBL5 i número de SAIP 11249. La informació sol·licitada és la següent: “En virtut de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, sol·licito que se’m doni la següent informació: El nombre d’alcaldes de municipis de Catalunya que són funcionaris de la generalitat en qualsevol departament, com ensenyament, sanitat, agricultura, justícia, bombers, presidència, cultura, etc. i que gaudeixen del permís de deure inexcusable per atendre les seves obligacions derivades del càrrec públic que desenvolupen. Quin és el

procediment que segueixen per fer la sol·licitud, a qui va dirigida, quin nombre d'hores fan, com les han de justificar i quines situacions donen dret al permís per deure inexcusable com a càrrec electe. Al mateix temps, els sol·licito que em facin arribar les notes informatives que la Direcció General de Funció Pública ha publicat per regular aquest permís.". 2. En data 13 de gener de 2025, mitjançant Resolució de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, se li estima parcialment la sol·licitud d'accés a informació pública. 3. La persona interessada interposa una reclamació davant la GAIP en data 23 de gener de 2025 contra la Resolució de 13 de gener de 2025 de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, en la que reclama a la GAIP que si hi ha un procediment establert per a sol·licitar el permís per deure inexcusable a ATRI, l'Administració de la Generalitat de Catalunya ha de disposar de les sol·licituds dels alcaldes dels municipis catalans.

Consideracions: 1. Permís per deure inexcusable. En primer lloc, cal definir "deure inexcusable" com aquella obligació que té una persona l'incompliment de la qual li comportaria una responsabilitat de caràcter civil, penal o administrativa, motiu pel qual l'Administració pública corresponent no pot restringir-ne el seu compliment. De conformitat amb l'article 48 j) del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, el personal funcionari té dret a un permís pel temps indispensable per al compliment d'un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral.

En aquest mateix sentit, l'article 96.1 d) del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública també determina que es pot concedir un permís per a deures inexcusables de caràcter públic o personal, durant el temps indispensable per complir-los, sempre que se'n justifiqui degudament.

Com a càrrec electe d'una corporació local, l'article 75.6 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, estableix que s'entén com a temps indispensable per exercir les funcions del càrrec electe d'una corporació local, el temps necessari per assistir a les sessions del ple de la corporació o de les comissions, així com per atendre les delegacions de les quals formi part o que desenvolupi la persona interessada, tal com indica l'article 37.3 d) de l'Estatut dels treballadors i en l'article 30.2 de la Llei 30/1984.

2. Estimació parcial SAIP 11249

S'inadmet la sol·licitud d'accés a informació pública, pel que fa al nombre d'alcaldes de municipis de Catalunya que són funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, ja que aquesta no és una dada recollida al sistema d'informació de la Generalitat de Catalunya. Ser alcalde d'un municipi de Catalunya, no és una dada que

quedi recollida en les tramitacions d'ATRI d'aquells permisos per deure inexcusable, ja que és un permís que poden sol·licitar tots els funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Conclusió

Per tot l'exposat es considera que es garanteix l'accés a la informació pública i que no s'ha vulnerat el dret de la persona reclamant a accedir a la informació pública sol·licitada en els termes de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i del reglament que la desenvolupa parcialment.

Signat digitalment per la secretària d'Administració i Funció Pública

7. En data 21 de febrer de 2025 la persona reclamant, un cop traslladat l'informe per part de la GAIP, presenta les següents al·legacions: "Respecte a la informació que em transmeteu i que els ha fet arribar la Secretaria d'Administració i Funció Pública, els he de dir que estic en total desacord amb el seu contingut i estic absolutament convençut que l'Administració disposa d'aquesta informació i se'm denega indegudament. Segons ells, s'inadmet la sol·licitud d'accés a informació pública, pel que fa al nombre d'alcaldes de municipis de Catalunya que són funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, amb l'argument de: "aquesta no és una dada recollida al sistema d'informació de la Generalitat de Catalunya. Ser alcalde d'un municipi de Catalunya, no és una dada que quedi recollida en les tramitacions d'ATRI d'aquells permisos per deure inexcusable, ja que és un permís que poden sol·licitar tots els funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya."
- 1- No demano el nombre d'alcaldes, sinó el nombre d'alcaldes que són funcionaris i gaudeixen de permisos per deure inexcusable per càrrec electe. Per tant, aquest és un permís que no poden sol·licitar tots els funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, cal, a més a més, ser càrrec electe.
- 2- En el model de la sol·licitud de permisos per deure inexcusable té una pestanya on s'especifica que és de caràcter públic. Cal especificar que el demana per càrrec electe.
- 3- Les sol·licituds les obliguen a fer signades electrònicament amb la signatura d'alcalde.
- 4- Quan ocupes un càrrec públic ho has de comunicar al departament, malgrat que no calgui la doble compatibilitat, per comunicar els temps de desplaçament entre el lloc de treball i l'ajuntament on fas l'activitat.
- 5- Els permisos s'han de justificar signats com a alcalde, ja que la càrrega de la prova de l'existència d'un deure inexcusable li correspon gairebé sempre a ell com òrgan que reclama el seu exercici.
- 6- Les instàncies les té l'administració.

7- En definitiva, és evident, que per demanar permís per càrrec públic, hem de manifestar quin càrrec públic exercim.

Per tot això que s'ha exposat, queda clar que aquesta informació l'administració la té en el seu poder a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei.

L'accés a la informació pública és un dret subjectiu que es reconeix a les persones per sol·licitar i obtenir, en els termes i les condicions regulats per les lleis de transparència, la informació elaborada per l'Administració i el fet de no fer-la pública és un incompliment greu.

Per tant, en aquest cas, no es garanteix l'accés a la informació pública i s'ha vulnerat el dret de la persona reclamant a accedir a la informació pública sol·licitada en els termes de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i del reglament que la desenvolupa parcialment.

Sol·licito que es prenguin les mesures necessàries perquè es compleixi el meu dret.”

8. En data 4 de març de 2025 es traslladen les al·legacions de la persona reclamant a la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya.
9. En data 14 d'abril es rep un nou informe de la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya. Amb el contingut següent:

1. Normativa de referència

Com s'ha vingut reiterant, de conformitat amb l'article 48 j) del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, el personal funcionari té dret a un permís pel temps indispensable per al compliment d'un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral. En aquest mateix sentit, l'article 96.1 d) del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública també determina que es pot concedir un permís per a deures inexcusables de caràcter públic o personal, durant el temps indispensable per complir-los, sempre que se'n justifiqui degudament. Com a càrrec electe d'una corporació local, l'article 75.6 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, estableix que s'entén com a temps indispensable per exercir les funcions del càrrec electe d'una corporació local, el temps necessari per assistir a les sessions del ple de la corporació o de les comissions, així com per atendre les delegacions de les quals formi part o que desenvolupi la persona

interessada, tal com indica l'article 37.3 d) de l'Estatut dels treballadors i en l'article 30.2 de la Llei 30/1984.

2. Nombre d'alcaldes que són funcionaris i gaudeixen de permís per deure inexcusable. Tal com es va manifestar en la Resolució de 13 de gener de 2025 de la Secretaria l'Administració i Funció Pública i en l'Informe de 20 de febrer de 2025 que es dirigia a la GAIP en relació amb la reclamació del Sr. XXX, en aquest punt, pel que fa al nombre d'alcaldes de municipis de Catalunya que són funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, de la Generalitat de Catalunya, ser alcalde d'un municipi no és una dada recollida al sistema d'informació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Aquesta no és una dada que quedi recollida en les tramitacions d'ATRI d'aquells permisos per deure inexcusable, ja que és un permís que poden sol·licitar tots els funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i no únicament un permís que puguin sol·licitar els càrrecs electes.

3. Tramitació sol·licitud permís per deure inexcusable Seguint les observacions que ens fa arribar la Subdirecció General de Recursos Humans i Econòmics de la Direcció General d'Afers Penitenciaris, on està adscrita la persona sol·licitant, el formulari de sol·licitud de permisos per deure inexcusables no té cap pestanya on especificar que es fa per ser càrrec electe o que sigui de caràcter públic. És un model genèric que utilitzen tots els treballadors dels centres penitenciaris per sol·licitar el permís per deures inexcusables.

Els treballadors dels centres penitenciaris no sol·liciten el permís per deures inexcusables per ATRI, sinó que presenten les sol·licituds en paper a l'oficina de recursos humans del centre penitenciari i, un cop, amb el vistiplau del cap del centre, es remet al Servei de Gestió de Recursos Humans de la Subdirecció General de Recursos Humans i Econòmics de la Direcció General d'Afers Penitenciaris, per tal que el tramitin electrònicament.

En aquest sentit, tal com s'ha comentat anteriorment, cal recordar que no hi ha un permís per deures inexcusables específic per als càrrecs electes, de manera que no és possible seleccionar que aquest permís se sol·liciti per a l'exercici del càrrec electiu d'una corporació local.

Pel que fa als criteris de regulació del permís per deures inexcusables en el cas dels membres de les corporacions locals, la Direcció General de Funció Pública va trametre a tots els departaments una Nota informativa en relació amb aquests supòsits per recordar el criteri informat durant els darrers anys per aquesta Direcció General en relació amb la resolució de les sol·licituds del permís per deures inexcusables dels membres de les corporacions locals, amb l'objectiu d'aconseguir una actuació homogènia per part dels diferents departaments (s'adjunta aquesta Nota).

Conclusió

Per tot l'exposat es considera que es garanteix l'accés a la informació pública i que no s'ha vulnerat el dret de la persona reclamant a accedir a la informació pública sol·licitada en els termes de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i del reglament que la desenvolupa parcialment.

Signat digitalment per la secretària d'Administració i Funció Pública

10. Un cop traslladat l'informe rebut de l'Administració a la persona reclamant, aquesta torna a presentar unes noves al·legacions en data 16 d'abril de 2025, amb el contingut següent: "Manifesto: L'informe que he rebut, a banda de ser un refregit de coses on s'hi barregen diferents qüestions, està ple de contradiccions i falsedats, i té uns canvis de criteri inexplicables amb les anteriors respostes del mateixa Secretaria d'Administració i Funció Pública.

En data 13 de gener de 2025, mitjançant Resolució de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, diu que el procediment establert per a sol·licitar el permís per deure inexcusable és mitjançant ATRI, i ara resulta, que segons diuen en aquest nou informe, el departament de recursos humans de serveis penitenciaris té uns criteris totalment oposats i que s'han de presentar les instàncies en paper, amb la qual cosa, la homogeneïtzació de la qual parlaven ha quedat en no res. Tot això ho exposo perquè es essencial per poder entendre la trama que confeccionen per poder seguir denegant la informació pública.

Textualment em notifiquen: «3. Tramitació sol·licitud permís per deure inexcusable Seguint les observacions que ens fa arribar la Subdirecció General de Recursos Humans i Econòmics de la Direcció General d'Afers Penitenciaris, on està adscrita la persona sol·licitant, el formulari de sol·licitud de permisos per deure inexcusables no té cap pestanya on especificar que es fa per ser càrrec electe o que sigui de caràcter públic. És un model genèric que utilitzen tots els treballadors dels centres penitenciaris per sol·licitar el permís per deures inexcusables. Els treballadors dels centres penitenciaris no sol·liciten el permís per deures inexcusables per ATRI, sinó que presenten les sol·licituds en paper a l'oficina de recursos humans del centre penitenciari i, un cop, amb el vistiplau del cap del centre, es remet al Servei de Gestió de Recursos Humans de la Subdirecció General de Recursos Humans i Econòmics de la Direcció General d'Afers Penitenciaris, per tal que el tramitin electrònicament.

En aquest sentit, tal com s'ha comentat anteriorment, cal recordar que no hi ha un permís per deures inexcusables específic per als càrrecs electes, de manera que no és possible seleccionar que aquest permís se sol·liciti per a l'exercici del càrrec electiu d'una corporació local.»

Doncs bé, adjunto el model de sol·licitud on es pot veure el model desplegable amb les diferents opcions i la que posa; per deure inexcusable de caràcter públic o privat, i una instància de les que em fan presentar, signada electrònicament i a través del correu electrònic. I el millor de tot, també adjunto el requeriment de recursos humans demanant que especifiqui a qui tipus de reunió o acte vaig, a quina hora surto i a quina hora entro. Per tant, als càrrecs electes se'ls hi fa especificar detalladament el tipus d'acte al qual assisteixen. A més vostès diuen que cal justificar degudament el permís amb la qual cosa queda clar que es justifica com a càrrec electe. No pot ser, doncs, que no disposin dels justificants que presenten el càrrecs electes.

Demano poder saber com són aquest justificants i que vol dir que es "justifiquin degudament". Es evident que amaguen aquesta informació perquè tenen un desgavell enorme amb aquest tema, mentre que hi ha alcaldes que presenten una comunicació amb els dies que fan de deure inexcusable sense cap altre requisit, a altres se'ns demana un reguitzell de documentació per obstaculitzar-nos el deure inexcusable i ens deneguen tots els permisos. Em reafirmo en el fet que el dret d'accés a la informació és el dret subjectiu de configuració legal qualsevol persona a sol·licitar i obtenir la informació pública que tenen les administracions en el seu poder. Cal que no dilatin més aquest procés i m'entreguin els justificants del alcaldes que fan deure inexcusable per càrrec electe. No només és un discriminació del drets dels funcionaris, sinó que estan impeding la igualtat de condicions entre càrrecs electes.

Quan es faci públic tot aquesta informació, serà fàcil d'entendre perquè s'està negant tota aquesta informació pública. Cal tenir en ment, que el que es vol demostrar, es el fet que s'està actuant contra un dret fonamental recollit a l'article 23 de la Constitució espanyola, com és el de participació política obstaculitzant uns permisos que han de permetre aquest dret.

11. En data 17 d'abril de 2025 la GAIP trasllada aquestes al·legacions a l'òrgan reclamat.
12. En data 6 de maig de 2025 la GAIP rep el darrer informe de la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya amb el contingut següent: " Com s'ha vingut reiterant, de conformitat amb l'article 48 j) del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, el personal funcionari té dret a un permís pel temps indispensable per al compliment d'un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral. En aquest mateix sentit, l'article 96.1 d) del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública també determina que es pot concedir un permís per a deures inexcusables

de caràcter públic o personal, durant el temps indispensable per complir-los, sempre que se'n justifiqui degudament. Com a càrrec electe d'una corporació local, l'article 75.6 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, estableix que s'entén com a temps indispensable per exercir les funcions del càrrec electe d'una corporació local, el temps necessari per assistir a les sessions del ple de la corporació o de les comissions, així com per atendre les delegacions de les quals formi part o que desenvolupi la persona interessada, tal com indica l'article 37.3 d) de l'Estatut dels treballadors i en l'article 30.2 de la Llei 30/1984.

2. Nombre d'alcaldes que són funcionaris i gaudeixen de permís per deure inexcusable Tal com es va manifestar en la Resolució de 13 de gener de 2025 de la Secretaria d'Administració i Funció Pública i en l'Informe de 20 de febrer de 2025 que es dirigeix a la GAIP en relació amb la reclamació del Sr. XXX, en aquest punt, pel que fa al nombre d'alcaldes de municipis de Catalunya que són funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, de la Generalitat de Catalunya, ser alcalde d'un municipi no és una dada recollida al sistema d'informació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Aquesta no és una dada que quedi recollida en les tramitacions d'ATRI d'aquells permisos per deure inexcusable, ja que és un permís que poden sol·licitar tots els funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i no únicament un permís que puguin sol·licitar els càrrecs electes.

3. Tramitació sol·licitud permís per deure inexcusable

Seguint les observacions que ens fa arribar la Subdirecció General de Recursos Humans i Econòmics de la Direcció General d'Afers Penitenciaris, on està adscrita la persona sol·licitant, el formulari de sol·licitud de permisos per deure inexcusables no té cap pestanya on especificar que es fa per ser càrrec electe o que sigui de caràcter públic. És un model genèric que utilitzen tots els treballadors dels centres penitenciaris per sol·licitar el permís per deures inexcusables. Els treballadors dels centres penitenciaris no sol·liciten el permís per deures inexcusables per ATRI, sinó que presenten les sol·licituds en paper a l'oficina de recursos humans del centre penitenciari i, un cop, amb el vistiplau del cap del centre, es remet al Servei de Gestió de Recursos Humans de la Subdirecció General de Recursos Humans i Econòmics de la Direcció General d'Afers Penitenciaris, per tal que el tramitin electrònicament. En aquest sentit, tal com s'ha comentat anteriorment, cal recordar que no hi ha un permís per deures inexcusables específic per als càrrecs electes, de manera que no és possible seleccionar que aquest permís se sol·liciti per a l'exercici del càrrec electiu d'una corporació local. Pel que fa als criteris de regulació del permís per deures inexcusables en el cas dels membres de les corporacions locals, la Direcció General de Funció Pública va trametre a tots els departaments una Nota informativa en

relació amb aquests supòsits per recordar el criteri informat durant els darrers anys per aquesta Direcció General en relació amb la resolució de les sol·licituds del permís per deures inexcusables dels membres de les corporacions locals, amb l'objectiu d'aconseguir una actuació homogènia per part dels diferents departaments (s'adjunta aquesta Nota).

Conclusió

Per tot l'exposat es considera que es garanteix l'accés a la informació pública i que no s'ha vulnerat el dret de la persona reclamant a accedir a la informació pública sol·licitada en els termes de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i del reglament que la desenvolupa parcialment.”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la pèrdua parcial de l'objecte de la Reclamació

Pel que fa a l'ítem de la Reclamació relatiu a “notes informatives que la Direcció General de Funció Pública ha publicat per regular aquest permís”, la GAIP constata que essent informació pública, conforme les previsions de l'article 2 de la LTAIPBG, en el marc d'aquest procediment, l'òrgan reclamat les trasllada a la persona reclamant, a través d'aquesta Comissió. Aquest fet produeix una pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació i, per tant, respecte d'aquest extrem no cal cap més pronunciament sobre l'abast del dret d'accés a la informació pública exercit.

3. Sobre la desestimació parcial de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Així mateix, l'article 20 de la LTAIPBG on s'estableix que el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes establertes per la Llei de forma expressa. Igualment, en concordança amb aquest article, les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies concretes de cada cas concret, i s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, no podent-se ampliar per analogia. A més, cal incorporar aquí les previsions de l'article 22 de l'LTAIPBG on s'explicita, d'una banda que els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció i d'una altra que aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

Igualment, l'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

En aquest supòsit, la reclamació ha de ser parcialment desestimada d'acord amb els arguments següents. Certament, pel que fa la resta de la informació reclamada, la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, ha manifestat en quatre ocasions, això és, en la resolució de la SAIP, i en els tres

informes evacuats en el si d'aquest procediment, que no disposa de la informació reclamada. Amb tot, com la GAIP ha manifestat moltes vegades, la inexistència de la informació demanada no és una causa d'inadmissió de les SAIPs, d'acord amb les previsions de la LTAIPBG. A parer d'aquesta Comissió, el que caldria haver fet, per ajustar-se a l'ordenament jurídic, és estimar totalment la SAIP i respondre que no es disposa d'una part de la informació sol·licitada. Nogensmenys, l'element fàctic del supòsit que ara ens ocupa és el que ja s'ha posat de manifest: l'Administració manifesta reiteradament no disposar de la informació.

La Secretaria d'Administració Pública del Departament de Presidència ha manifestat de forma clara que la informació concretament sol·licitada no existeix. Concretament afirma el següent: "Tal com es va manifestar en la Resolució de 13 de gener de 2025 de la Secretaria l'Administració i Funció Pública i en l'Informe de 20 de febrer de 2025 que es dirigia a la GAIP en relació amb la reclamació del Sr. XXX, en aquest punt, pel que fa al nombre d'alcaldes de municipis de Catalunya que són funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, de la Generalitat de Catalunya, ser alcalde d'un municipi no és una dada recollida al sistema d'informació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Aquesta no és una dada que quedi recollida en les tramitacions d'ATRI d'aquells permisos per deure inexcusable, ja que és un permís que poden sol·licitar tots els funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i no únicament un permís que puguin sol·licitar els càrrecs electes."

És clar doncs que l'òrgan reclamat ha fornit una resposta clara sobre la inexistència de la informació sol·licitada. Altrament, i amb caràcter general, convé recordar la doctrina de la GAIP pel que fa a la veracitat de la informació pública facilitada als reclamants (per totes, la Resolució 86/2023, de 2 de febrer). Segons aquesta Comissió, la veracitat és requerida per l'article 6.1.a LTAIPBG, als efectes de garantir la qualitat d'allò que es divulga en exercici de les obligacions de transparència o publicitat activa, ja que la veracitat és necessària per oferir la imatge real de l'organització i el funcionament de l'Administració. En canvi, als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), aquesta és essencialment definida a partir del fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat.

Cal recordar també, que la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions forneixen a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

Dit això, aquesta Comissió no pot posar en dubte la no existència de la informació reclamada a la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya i per tant, és procedent desestimar parcialment aquesta Reclamació.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de maig de 2025, resol per unanimitat:

1. Declarar la pèrdua parcial de l'objecte de la Reclamació 122/2025, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2, i traslladar la "Nota informativa" rebuda de l'òrgan reclamat a la persona reclamant, juntament amb aquesta Resolució.
2. Desestimar parcialment la Reclamació 122/2025, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 122/2025 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.